

תפ"ח (באר שבע) 7000/15 - מדינת ישראל נ' פבל נפטלוביץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 7000-15 מדינת ישראל נ' נפטלוביץ (עצור)

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט נתן זלוציובר - אב"ד כבוד השופטת

יעל רז לוי כבוד השופט שלמה פרידלנדר

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד רחל אלמקייס

המאשימה

נגד

פבל נפטלוביץ (עצור) ע"י עו"ד ערן צלניקר

הנאשם

גזר דין

אסור לפרסם כל פרט העלול לזהות את המתלוננות הקטניות, לרבות שמות ומקומות של מגורים, עבודה ולימודים, שלהן ושל הוריהן. בנתון לכן, מותר לפרסם את גזר הדין.

הכרעת הדין

1. על פי הכרעת הדין מיום 6.4.2017, בעת שהנאשם ואשתו התארחו בבית חברהם (ביום 17.7.15), ביצע הנאשם

מעשים מגונים בבנות החברים, שתי אחיות קטניות, ילידת* 2004 ^[1] (להלן "המתלוננת 1") וילדת* 2011 ⁴ (להלן "המתלוננת 2"). בשלב כלשהו במהלך הלילה, כאשר שאר בני הבית וכן אשת הנאשם ישנו, נותר הנאשם יחד עם המתלוננת 1 בסלון. תחת כסות של לימודי גנינה בגיטרה כביכול, נגע הנאשם בחזה של המתלוננת 1 מתחת לחולצתה, אחז בחוזקה בחזה ואמר לה להצמיד אליה את הגיטרה. לאחר מכן, במטרה לחמוק מהנאשם, אמרה המתלוננת 1 לנאשם כי היא עייפה. הנאשם בתגובה הציע להצטרף אליה, ולמרות סירובה והצעתה כי ילך לישון עם אשתו, הלך אחריה לחדרה, נשכב לצידה על המיטה ונגע בישבנה מתחת למכנסיה. הוא חדל ממעשיו אלה רק לאחר שהמתלוננת 1 חמקה ממנו והלכה לחדר השינה של הוריה.

3. בנוסף לאמור, מספר שבועות לפני האירוע הנדון (בחודש יוני 2015), בעת שהמתלוננות והוריהן ביקרו בבית הנאשם עמוד 1

ואשתו, הציע הנאשם למתלוננת 1 לבוא עמו לסיבוב ברכבו. אז, הושיבה על ברכיו, נתן לה לנהוג ברכבו, ותוך כדי כך נגע, תוך הפעלת לחץ, באיבר מינה.

4. בשל המעשים המתוארים הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, במעשים מגונים בקטניות שטרם מלאו להן 16 שנים [סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו- 345(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")], עבירה שדינה עד 10 שנות מאסר (3 מעשים מגונים בשתי הזדמנויות שונות במתלוננת 1, ו-5 מעשים מגונים, באותו לילה, במתלוננת 2); במתן הרשאה לקטין שאינו יכול לקבל רישיון נהיגה לנהוג ברכב [סעיף 36ב(ג) סיפא בפקודת התעבורה (נוסח חדש)], תשכ"א-1961 (להלן "פקודת התעבורה"), שדינה עד חמש שנות מאסר ופסילת רישיון הנהיגה לתקופה מזערית של 3 שנים; ובהסתייעות ברכב לביצוע עבירות מין [סעיף 44 בפקודת התעבורה], שדינה פסילת רישיון הנהיגה לתקופה מזערית של 3 שנים (למעט בנסיבות מיוחדות).

תסקיר נפגעות עבירה

5. הוגש תסקיר מקיף ומפורט על השפעת הפגיעה במתלוננות עליהן ועל משפחתן. על מנת שלא לפגוע באופן לא מידתי בפרטיותן של המתלוננות הקטניות - יובאו להלן רק הפרטים הנחוצים לצורך הנמקתו של גזר הדין.

6. בתסקיר מתוארת פגיעה משמעותית בשתי המתלוננות וכן במשפחה כולה. חל שינוי ביחסים בתוך המשפחה וכן ביחסיהם של בני המשפחה עם אחרים. למשפחה נוספו קשיים כלכליים בעקבות ההליך ואחריו. הם נאלצו להעתיק את מקום מגוריהם בניסיון להתרחק ממקום האירועים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 7000-15 מדינת ישראל נ"פ טלוביץ (עצור)

10. שתי המתלוננות אף סובלות מתסמינים שמקורם בעובדה שנפגעו בתוך ביתן, בחדרה של המתלוננת 1, על המיטה עצמה; קרי: במקום שבעבר העניק להן תחושת ביטחון שנגזלה.

11. שתי המתלוננות הביעו עניין בתוצאות ההליך. כל אחת מהן, בהתאם לגילה, הביעה עניין כי הנאשם ישלם על מעשיו ובעיקר כי תמנע ממנו האפשרות לפגוע בילדים אחרים. עורכת התסקיר ציינה כי הכרה בחומרת מעשיו של הנאשם על ידי בית המשפט, תוכל לסייע למתלוננות במסגרת תהליך התמודדותן עם הפגיעה.

טיעוני & לעונש

12. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר משמעותי בפועל. בטיעוניה לעונש [בכתב וכן בעל פה, בפרוטוקול מיום 17.7.17], הצביעה המאשימה על חומרת המעשים הנמצאים ברף הבינוני-גבוה; בשים לב למעשים עצמם, גילן הצעיר של המתלוננות וביצוע המעשים בתחבולות, בתוך ביתן של הקטינות לאחר שהוריהן נתנו אמון בנאשם והזמינו אותו ללון שם.
13. המאשימה הזכירה כי בעניינה של המתלוננת 1 היה מקרה פגיעה נוסף, ברכבו של הנאשם, מספר שבועות לפני הלילה שבו פגע בשתי המתלוננות בביתן.
14. בהסתמך על הפסיקה ביקשה המאשימה להתייחס לכל מסכת העבירות שבוצעה כלפי כל אחת מהקטינות כאל אירוע אחד ולקבוע מתחם נפרד לכל אחת מהן.
15. בהתייחס לערכים המוגנים שנפגעו, הצביעה המאשימה על הפגיעה בזכותם של ילדים לכבוד לשלמות הגוף, לבריאות נפשית, לשליטה על גופם ולפרטיות.
16. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה התייחסה המאשימה לגילן הצעיר של הקטינות, לעובדה שבוצעו בביתן ולתחכום שבו השתמש הנאשם לצורך ביצוע העבירות. בנוסף הצביעה על הנזק שנגרם למתלוננות ולמשפחה; כעולה מתסקיר נפגעות העבירה בעניינו אשר מלמד על פגיעה משמעותית וקשה בכל תחומי חייהן וחיי משפחתן, שנתיים לאחר הפגיעה.
17. בהתאם לאמור, ולאור הפסיקה שהגישה [כמפורט להלן], ביקשה המאשימה לקבוע כי המתחם הראוי בגין כל אחד מהאירועים הוא 2.5 - 5 שנות מאסר. לנוכח היעדר עבר פלילי של הנאשם מצד אחד, והיעדרם של הכרה באחריות, חרטה ושיקולי השיקום מצד שני - יש לקבוע את עונשו של הנאשם, בגין כל אחד מהאירועים, באמצע המתחם. המאשימה ביקשה כי העונשים יינתנו במצטבר, ולצידם יושת על הנאשם פיצוי משמעותי למתלוננות.
18. לסיכום ביקשה המאשימה להחמיר בעונשו של הנאשם לצורך הרתעת הרבים מעבירות כאלה.
19. ההגנה, בטיעוניה לעונש [בכתב וכן בעל פה, בפרוטוקול מיום 17.7.17], ביקשה לקבוע כי מדובר באירוע אחד לגבי כל אחת מהנפגעות, וטענה כי חומרת המעשים נמוכה יחסית.
20. בהקשר זה נטען כי הנאשם הורשע בביצוע מספר מעשים מגונים, למרות שהמאשימה ביקשה הרשעתו במעשה יחיד. אומר כבר עתה כי יש לדחות טענה זו. בכתב האישום המתוקן עצמו מתוארים מספר מעשים מגונים אשר בוצעו בכל אחת מהמתלוננות. גם בסעיף הסיכום מדובר על מספר מעשים מגונים. לא ברור מניין נובעת טענת ההגנה בהקשר זה. מכל מקום, גזר הדין עוקב אחר הכרעת הדין, שבה פורטו המעשים המגונים שבהם הורשע הנאשם. ככל שיש להגנה טענה בעניין זה, מקומה בערעור על הכרעת הדין ולא בדיון על העונש.
21. ההגנה הטעימה כי יש לתת משקל לכך שמדובר בעבירות שבוצעו מחוץ למשפחה. לגבי המתלוננת 2 מדובר באירוע בודד, והמעשה הנוסף שבוצע בהקשר האחר במתלוננת 1 היה כשבגדיה לגופה והוא נמשך שניות בודדות בלבד. מכאן החומרה הנמוכה-יחסית של המעשים הנדונים.

22. ההגנה טענה כי אין תוקף לתסקיר נפגעות העבירה, משום שעורכת התסקיר התעלמה מזיכוי הנאשם מעבירת האינוס והניחה כי הורשע בכל המיוחס לו [כאמור בתחילת התסקיר]. כמו כן, המתלוננת 2 לא נכחה בפגישה ולפיכך יכולתה של עורכת התסקיר להעריך את מה שחוותה הייתה מוגבלת. אומר כבר עתה כי לא מצאתי ממש בטענות. התסקיר מתמקד בהשפעת המעשים בכללותם על המתלוננות ומשפחתן, ללא ייחוס נזק מסוים למעשה מסוים על יסוד תיאורו כך או אחרת. זיכוי הנאשם מעבירת האינוס נבע מכך שניתן לנאשם ליהנות מספק סביר בשאלת החדרת אצבעותיו לתוך איבר מינה של המתלוננת 2, אך לא מספק סביר בדבר עצם הפגיעה המינית הגלומה במגעו המכאיב באיבר מינה של המתלוננת 2, שהייתה רק בת 4.5 שנים בעת המעשים. עורכת התסקיר פירטה את מכלול החומרים שעל יסודם עלה בידיה להעריך גם את מצבה של המתלוננת 2, חרף היעדר מפגש עמה; ולא ראיתי יסוד לפקפק בממצאים של הניתוח המפורט והמנומק שעשתה.

23. ההגנה טענה כי אפילו מקבלים את ממצאי התסקיר - הם אינם מתארים פגיעה קשה באופן יחסי.

24. ההגנה הפנתה לפסיקה [שתידון להלן], ובהתאם לה ולאמור לעיל ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם כולל שבין חודשי מאסר בודדים לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

25. בהקשר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביקשה ההגנה להתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, שירת ביחידה מובחרת בצבא, למד לימודים אקדמאים ועסק במקצוע אותו למד. הוא שכל את אחיו והוריו. משפחתו סבלה מאוד בעקבות הפרשה, ההליך המשפטי ומעצרו של הנאשם.

26. בנוסף ביקשה ההגנה להתחשב בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו [נ/18], אשר מצביעה על היעדר סממנים לסטייה או מסוכנות מינית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 7000-15 מדינת ישראל נ' נפטלוביץ (עצור)

27. לסיכום ביקשה ההגנה לגזור את עונשו של הנאשם ברובד הנמוך של המתחם שהוצע ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (כשנתיים).

חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם

28. ההגנה הגישה חוות דעת פסיכיאטרית [נ/18] אשר נערכה במהלך ההליך ובטרם ניתנה הכרעת הדין. עורכי חוות הדעת, ד"ר ליזה צבי וד"ר משה זר-ציון, התרשמו כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, שקול ורציני בעל עולם מיני נורמטיבי ויחסים תקינים. לא נמצאה לדעתם כל עדות להימשכותו לקטינים. לאחר בחינת היבטים שונים, העריכו את מסוכנותו המינית של הנאשם כנמוכה.

29. המאשימה [בפרוטוקול מיום 17.7.17] טענה כי משנקבע בהכרעת הדין שהנאשם ביצע מעשים מגונים בילדות - אין משמעות לחוות הדעת שנערכה לפני כן, ואשר יוצאת מנקודת מבט עובדתית הפוכה, על יסוד גרסת ההגנה. בלבד.

30. ההגנה, מצדה, טענה כי להתרשמות המקצועית של עורכי חוות הדעת מן הנאשם יש משמעות העשויה לדור בכפיפה אחת עם הכרעת הדין.

31. אומר כבר עתה כי דעתי כדעת המאשימה. לחוות הדעת אין כל משקל בענייננו, משום שהיא אינה מביאה בחשבון את ביצוע העבירות על ידי הנאשם, כעולה מהכרעת הדין שניתנה לאחר כתיבתה. אין כל משמעות גם להארת היבטים נורמטיביים לגבי הנאשם, שאינם סותרים את הכרעת הדין; משום שהם עולים ממילא מקורות חיו, והם אופייניים גם לעברייני מין.

מניין ה"אירועים", לצורך קביעת מתחם העונש ההולם

32. לפי סעיף 40ג(ב) רישא בחוק העונשין, "הרשיע בית-המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית-המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם".

33. בהתאם לסעיף זה, ולפסק-הדין המנחה בעניין ע"פ 4910/13 גיאבר ני מדינת ישראל (29.10.2014), יש לקבוע תחילה כיצד למיין ולקבץ את העבירות, המעשים והאישומים בענייננו ל"אירוע" או "אירועים", לעניין הוראת החוק האמורה.

34. בית המשפט העליון קבע כי ריבוי מעשים דומים של עבירות מין כלפי אותו נפגע, חרף ריבויים והתפרשותם, לעתים, על פני תקופה ארוכה - ייחשב כ"מסכת עבריינית אחת" [עניין גיאבר, פסקה 2 בפסק-דין של כבי השופט פוגלמן]. לגבי מעשים דומים שבוצעו בסמיכות זמן ומקום, אך כלפי נפגעים שונים - נקבע כי המעשים כלפי כל נפגע מהווים אירוע נפרד, שבגיננו יש לקבוע מתחם עונש נפרד [ע"פ 1605/13 פלוני ני מדינת ישראל (27.8.2014), פסקאות 15-18; ע"פ 1074/14 משייב ני מדינת ישראל (8.2.2015), פסקה 33].

35. בעניינו מדובר במעשים אשר בוצעו כלפי שתי אחיות קטניות בלילה אחד ובמעשה נוסף שבוצע כלפי אחת מהן במועד אחר, שאינו מרוחק בזמן ובמקום מאלו שבאו אחריו. בהתאם לחוק והפסיקה שהובאו לעיל, יש לקבוע, אפוא, כי המדובר בענייננו בשני אירועים נפרדים, שכל אחד מהם מקבץ את כלל המעשים המגונים שבוצעו בכל אחת מן המתלוננות, ואשר יש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם עונש נפרד.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

36. סעיף 40ג בחוק העונשין מורה כי יש לקבוע "מתחם עונש הולם & למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה",

שהוא, כאמור בסעיף 40ב, "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". סעיף 40ג ממשיך ומורה כי בקביעת המתחם יש להתחשב "בערן החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", שם מוזכרות הנסיבות שעניינן מידת התכנון, שיעור חלקו של הנאשם, הנזק הצפוי, סיבות המעשה, יכולת ההבנה של הנאשם, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית, גבולות האחריות הפלילית, דרגת האכזריות והניצול לרעה של המעמד כלפי הנפגע.

37. הנאשם הורשע בביצוע עבירות-מין בשתי אחיות קטינות, אחת בת 13.5 ואחת בת 4.5 בעת המעשים. מדובר במעשים חמורים מאוד. בעניינו קיימת חומרה יתרה בניצול האמון שנתנו הורי המתלוננות בנאשם כאשר הזמינו אותו ללון בביתם ואף אפשרו לו להימצא לבדו עם המתלוננת 1 בסלון הבית בעת שהלכו לישון. החומרה נעוצה אף בגילן הצעיר של הקטינות בעת ביצוע המעשים, ובכך שהמעשים בוצעו בתוך ביתן, מקום מבצרן, כאשר הוריהן נמצאו בסמוך, וחלקם אף בחדר השינה של אחת מהן, על מיטתה [בתסקיר שירות המבחן פורטו ההשלכות של מקום הפגיעה].

38. בנוסף לכך, הנאשם פגע במתלוננת 1 ברכבו בעת שהגיעה לביקור עם הוריה במקום מגוריו, לאחר שרכש את אמונה והיא הסכימה להתלוות אליו לנסיעה ברכבו.

39. הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו הורי המתלוננות בהרשותם לבתם להתלוות אליו לנסיעה ברכבו, כאשר שניהם שהו לבדם ברכבו. הם אף הזמינו אותו ואת אשתו להתארח בביתם והתעקשו כי השניים יישארו ללון. המתלוננות התרשמו, אפוא, כי הנאשם הינו אדם קרוב אשר ניתן לסמוך עליו. בביצוע המעשים מעל הנאשם באמון שניתן בו על ידי בני המשפחה והמתלוננות. לפי המתואר בתסקיר שירות המבחן, דבר זה השליך וממשיך להשליך על כל בני המשפחה עד היום.

40. הנאשם, כאדם בוגר ומשכיל, היה צריך לדעת את ההשלכות של מעשים מסוג זה על קטינות צעירות כל כך. אולם הנאשם לא רק שלא נמנע מביצוע המעשים, אלא שהוא לא חדל לאחר שפגע פעם אחת במתלוננת 1 ברכבו והמשיך ופגע בה פעם שניה, הפעם בתוך ביתה; וכאשר היא חמקה ממנו - לא היסס והמשיך ופגע באחותה הצעירה, קטינה כבת 4 בלבד בעת ביצוע המעשים.

41. הנאשם, שחש במשיכתו לקטינות, יכול היה לכל הפחות לסרב ללון בבית משפחת הקטינות ובכך להימנע מהפיתוי הגלום בכך.

42. במעשים המגונים שביצע הנאשם במתלוננת 1 יש היבט של חומרה הגלום בהתפרסותן על פני שתי הזדמנויות. אולם יש חומרה יתירה במעשים המגונים שביצע הנאשם במתלוננת 2, שהיו רבים יותר, קשים יותר ואחד מהם אף גבל באינסוף. בנוסף לכך, אני רואה חומרה יתירה בפגיעה במתלוננת 2, ילדה בת 4.5. אמנם, לא ניתן לקבוע באיזה גיל צפוי לנפגעת נזק גדול יותר; אם בגיל כשל המתלוננת 2 (4.5), בהיותו כה צעיר, או בגיל כשל המתלוננת 2 (13.5), בהיותו בעיצומו של גיבוש זהותה המינית. אולם, אני רואה חומרה יתירה בפגיעה בילדה רכה בשנים, בשל היותה יותר חסרת-ישע, ונתונה לחסדם ולשבטם של המבוגרים שסביבה.

הערבים החברתיים שנפגעו

43. עבירות-מין פוגעות בזכותם של בני-אדם לשלמות הגוף והנפש, לחירות, לכבוד ולאוטונומיה מינית. פגיעתן רעה במיוחד, משום שהן צפויות להרוס באופן חמור את בריאותם הנפשית ואת רווחת חייהם של הנפגעים.

44. עבירות-מין בקטינים פוגעות בזכותם של קטינים להגנה בכלל, ולהגנה מפני ניצול-לרעה של החולשה הגלומה בקטינותם בפרט.

פגיעתן בקטינים רעה במיוחד, משום שהנזק הצפוי מהן לקטינים, בשלב ההתפתחות של זהותם המגדרית, הרסני במיוחד.

45. בעניינו מדובר בביצוע עבירות-מין בקטינות על ידי מכר של הוריהן, בעת שההורים נמצאו בסמוך. רובן בוצעו בתוך ביתן של

הקטינות. נסיבות אלה פוגעות בתחושת הביטחון הגרעינית של הקטין, החש כי לא נותר מקום בטוח עבורו: אפילו לא במיטתו, אפילו כאשר הוריו נמצאים בחדר הסמוך, ואפילו במחיצת ידיד משפחה שהורי הקטין סומכים עליו. מדיניות הענישה הנהוגה

46. הפסיקה הטעימה את החומרה הרבה הגלומה בעבירות מין, ובמיוחד כלפי קטינים - שפגיעתן של עבירות כאלה בהם צפויה להיות רעה במיוחד. חומרת העבירות גוררת את חומרת הענישה בגין; כמה שנאמר:

"האינטרס הציבורי מחייב כי ענישת עברייני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה ממעשיהם הנפשעים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו (...). האינטרס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינים וקטינות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלו על מי שזהותם האישית והמינית טרם התעצבה" [ע"פ 707/14 פלוני נ' מ"י (6.7.15), פסקה 11 בפסק-דין של כבי השופט מזוז].

47. לא מצאתי פסקי דין רבים המאפשרים רזולוציה גבוהה בהתחשב בהיבטים המפרידים בין המתלוננות; ולפיכך תובא להלן פסיקה הרלוונטית לפגיעות בשתייהן. יצוינו רק עונשי המאסר בפועל.

48. ע"פ 5919/13 פלוני נגד מדינת ישראל (25.3.2014): הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בהסדר טיעון, במעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16, גרה בשכנות אליו ונהגה להגיע אל ביתו ולשחק עם ילדיו. באחד מביקוריה של הקטינה, הורה הנאשם לבנו להיכנס לחדרו ואז תקף את הקטינה; הצמיד ראשה לאיבר מינו, נגע בחזה מתחת לחולצתה, הכניס ידו לתחתוניה ושפשף את איבר מינה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים הוא 2.5 - 5 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 3 שנות מאסר. בית המשפט העליון הפחית 4 חודשים מעונש המאסר משיקולי שיקום והתחשבות בנסיבות חייו של הנאשם.

49. ע"פ 1263/15 פלוני נ' מדינת ישראל (26.5.2016): הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בהסדר טיעון, במעשים מגונים בקטין כבן 11 אותו הכיר. הנאשם הכניס את הקטין לרכבו, השכיבו על המושב, הוריד את מכנסיו ונגע בישבנו ובאיבר מינו. במועד אחר, שוב ברכבו של הנאשם, נגע המערער באיבר מינו של המתלונן. בית המשפט המחוזי (במותב זה) גזר על הנאשם 4.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של הנאשם ל-3 שנות מאסר, לאחר שקבע כי המעשים שבהם הורשע הם ברובד הנמוך ולא גלומה בהם חומרה יתרה.

50. ע"פ 3859/12 פלוני נ' מדינת ישראל (31.1.2013): הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בהסדר טיעון, במעשים מגונים בקטינות בנות 13 - 16, בעת שהעביר להן שיעורים פרטיים במתמטיקה בביתן; וכן במעשה מגונה בקטינה נוספת, בת-משפחתו. בית המשפט המחוזי כיבד את ההסדר בין הצדדים, וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר, בהתחשב בנסיבות המקלות, אך ציין כי העונש קל יחסית לעבירות הנדונות. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין.

51. ע"פ 2470/15 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2015): הנאשם הורשע במעשים מגונים (ריבוי עבירות) באחייניתו בת ה-7, בעת שהתארח בביתו ביחד עם אביה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 20 חודשי מאסר ובית המשפט העליון אישר את העונש. אמנם המדובר בפגיעה בבת-משפחה, להבדיל מעניינו; אולם ניתן להקיש, בשינויים המחויבים, בין קרבת-משפחה רחוקה-יחסית זו לבין יחסי הידידות בין המשפחות ששררה בעניינו.

52. המאשימה הפנתה לתפ"ח 1143-09 מדינת ישראל נ"י צוקרמן (18.7.2011). הנאשם הורשע, לאחר הליך הוכחות, בביצוע מעשים מגונים בקטינה כבת 10 שגרה בשכנותו. מדובר באירוע חד-פעמי, במקום מבודד בסמוך לבית הקטינה, שאליו הוביל אותה הנאשם. אז נגע בגופה, לרבות באיבר מינה, מעל הבגדים; והמעשים נפסקו רק לאחר שהקטינה הצליחה לחמוק ממנו. בית המשפט גזר על הנאשם 3 שנות מאסר.
53. ע"פ 9816/09 ליסק נ"י מדינת ישראל (24.6.2010): הנאשם הורשע על פי הודאתו במעשים מגונים, שנמשכו תקופה ארוכה, בקטינה בת 13-14, שהתאמנה במרכז לאילוף כלבים שבבעלותו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 5 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את העונש. המקרה חמור מענייננו, נוכח הימשכות המעשים.
54. תפ"ח 45647/05/12 מדינת ישראל נ"י מקור (28/10/2012): הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בהסדר טיעון, במעשים מגונים בקטינה בת 11. הנאשם התפרץ לבית בו התגוררה המתלוננת עם הוריה, אחז בה בחוזקה, נגע בגופה מתחת לחולצה, דחף אותה על המיטה ובתגובה להתנגדותה אחז בה בחוזקה וחנק אותה. לאחר מכן הפשיט אותה והחל להתפשט בעצמו. הוא חדל מהמעשים בעקבות הגעתה של אם המתלוננת לדירה. בהסדר הטיעון הוסכם גם על העונש, ובהתאם להסכמה נגזרו על הנאשם 3.5 שנות מאסר. המקרה חמור מבענייננו בשימוש בכוח; אך מצד שני העונש היה מוסכם.
55. ת"פ 8524/07/14 מדינת ישראל נ"י פלוני (21/6/2015): הנאשם הורשע במעשים מגונים בקטינה כבת 13.5. המעשים בוצעו ב-4 מפגשים שונים. ב-3 מהם המעשים בוצעו מעל בגדיה של המתלוננת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים הוא 4-2 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 3 שנות מאסר.
56. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין. להלן אתייחס לאלו מתוכם שמצאתי כמתאימים לענייננו.
57. ע"פ 1263/15 פלוני נ"י מדינת ישראל (26.5.2016) : הוזכר לעיל [פסקה 49]. יוער כי באותו עניין הנאשם הורשע לאחר הודאתו בהסדר טיעון.
58. ע"פ 1429/13 מוסרי נ"י מדינת ישראל (25.7.2013): הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בהסדר טיעון, במעשה מגונה בקטינה כבת 13 שהייתה חברה של ביתו. הנאשם התיישב ליד בתו והמתלוננת, החל ללטף את בטנה ולעסות את רגליה ולאחר מכן הכניס ידו לתחתוניה וליטף את איבר מינה. הוסכם בהסדר הטיעון על עונש מרבי של 15 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הפחית את העונש ל-6 חודשי מאסר, בעקבות המלצת שירות המבחן. בית המשפט העליון סירב להמיר את המאסר מאחורי סורג ובריוח בעבודות שירות, וציין כי העונש אף נוטה לקולא. המקרה שונה מבעניינו שכן מדובר בהסדר טיעון עם עונש מרבי, ששיקולי שיקום מילאו תפקיד מרכזי בגיבושו.
59. ע"פ 5316/10 מדינת ישראל נ"י פלוני (6.8.2012) : הנאשם, כבן 19 בעת המעשים, הורשע, בהסדר טיעון, באירוע אחד של מעשה מגונה בקטינה כבת 5. ביסוד ההסדר עמדו גילו הצעיר של הנאשם ושיקולי שיקום. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר, ובית המשפט העליון, לאור המלצת שירות המבחן והסכמת המאשימה, הפחית חודש אחד מעונש זה.
60. ע"פ 5808/14 פלוני נ"י מדינת ישראל (7.10.2015): הנאשם הורשע בביצוע מעשים מגונים בשתיים מבנותיו. באחת מהן נמשכו המעשים כשנתיים, בעת שהייתה כבת 12-14. בבית השנייה ביצע מעשה מגונה יחיד, בעת שהייתה כבת 12. בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמי עונש הולם לפגיעות בכל אחת מהבנות. לפגיעה בבית הראשונה נקבע מתחם של 3-8 שנות מאסר, ולפגיעה בבית השנייה נקבע מתחם של 6-10 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם עונש כולל של 5 שנות מאסר בגין העבירות כלפי שתי הבנות. במקרה זה חלוקה הזמן מאז המעשים (כ-13 שנים), והוקעתו החברתית של הנאשם מקהילתו, שאינם רלבנטיים לענייננו, השפיעו על

גזר הדין. בית המשפט העליון אישר את העונש (בהערת אגב הוסיפה כבי השופטת ברק-ארז כי העונש מקל).

61. ת"פ 48729/01/16 מדינת ישראל נ' אברהם שמש (24.01.2017): הנאשם הורשע במעשים מגונים בשלושה קטינים שהיו נלמידיו. המעשים בוצעו בבית הספר, בעקבות זימון הקטינים לשיחות אישיות עם הנאשם בחדר המורים. בהסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תעתור לעונש עד 4 שנות מאסר. התביעה בקשה לקבוע מתחם עונש הולם של 2 - 5 שנות מאסר, כבעניינו. נגזרו על הנאשם 3 שנות מאסר.

מתחם העונש ההולם - סילום

62. במתלוננת 1 בוצעו המעשים המגונים בשתי הזדמנויות נפרדות, והיא הבינה יותר את משמעותם. אולם, המעשים המגונים שביצע הנאשם במתלוננת 2 היו רבים וחמורים הרבה יותר, וגילה היה צעיר הרבה יותר. קשה לצפות איזו פגיעה תגרום נזק חמור יותר, אם בילדה רכה בשנים או בנערה בתחילת גיל ההתבגרות שלה. לפיכך אציע לחברי לקבוע בגין מסכת הפגיעות במתלוננת 2 מתחם עונש הולם חמור יותר מן המתחם שייקבע בגין מסכת הפגיעות במתלוננת 1.

63. לאור המקובץ; נוכח חומרתם של מעשי העבירה שבהם הורשע הנאשם והנסיבות הכרוכות בביצועם; מחמת חשיבותם של הערכים החברתיים שנפגעו והפגיעה הקשה בהם; ולאור הפסיקה המשקפת את הענישה הנוהגת והראויה - אציע לחברי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו, בגין הפגיעה במתלוננת 1, על 2 - 4 שנות מאסר; ובגין הפגיעה במתלוננת 2 - על 3 - 5 שנות מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי העונש ההולם

64. "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית-המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א" [חוק העונשין, סעיף 40ג(ב)], קרי: בפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, בנזקים שנגרמו לו עקב העבירה וההרשעה, בנטילת האחריות על ידיו וניסיונו לחזור למוטב, בניסיונותיו לתקן תוצאות העבירה, בשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, בהתנהגותו החיובית ותרומתו לחברה, בנסיבות חיים קשות רלבנטיות, בהתנהגותן של רשויות אכיפת החוק, בחלוף הזמן ובעברו הפלילי של הנאשם. כמו כן, בתוך מתחם העונש ההולם רשאי בית-המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישיים וציבוריים [שם, סעיפים 40-40ז].

65. בעניינו מדובר בנאשם בן 36, ללא עבר פלילי, אשר שירת שירות משמעותי בצבא ולאחר מכן סיים לימודים לתואר אקדמאי בתחום בו עסק עד מעצרו לפני כשנתיים. הנאשם שכל את אחיו הבכור בעת שהיה ילד. אביו נפטר לפני מספר שנים, ואמו נפטרה מספר חודשים לפני מעצרו.

66. הנאשם כפר באשמתו במשך כל חקירתו וההליך הפלילי, ואינו משולב בהליך טיפולי.

67. משפחת הנאשם בארץ, אשתו והוריה, ליוו אותו במשך כל ההליך ונפגעו ממנו אף הם.

68. הנאשם ואשתו התחילו טיפולי פוריות לפני המעשים הנדונים, והם נגדעו עם מעצרו של הנאשם.

69. לאור נסיבות אלה, אציע לגזור את עונשו של הנאשם בזיקה לרובד האמצעי של מתחמי העונש ההולם.

קביעת עונש כולל למעשים

70. אני סבור כי משהמעשים בוצעו, בעיקרם, באותה הזדמנות; וכי המדובר באותו דפוס עברייני - יש מקום לגזור על הנאשם עונש כולל, שישקף את החומרה הכוללת של פגיעתו בשתי האחיות הקטניות.

71. מדיניות הענישה, בהקשר של ריבוי עבירות, אינה גורסת מצרף חשבוני של העונשים בגין כל עבירה ועבירה ובגין כל מעשה ומעשה, אלא קביעת עונש כולל המשקף את החומרה הכללית של המסכת העבריינית.

72. על העונש הכולל להיות ביחס הולם לחומרה של מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם [סעיף 40(ג) בחוק העונשין]. הימצאותו בתוככי המתחמים של העונש ההולם מגשימה זאת.

73. נוכח הנסיבות שאינן קשורות בעבירה, ראוי לגזור על הנאשם עונש בזיקה לרובד האמצעי של מתחם העונש ההולם.

74. יש לזכור כי העונשים בפסקי הדין שנסקרו לעיל נגזרו, ברובם, בהסדרי טיעון לאחר שהנאשם הודה במעשים והכיר בפגיעתו במתלוננים. בעבירות מין, שלגביהן מדובר בדרך כלל בגרסה מול גרסה, יש להכרה באחריות הגלומה בהודאה משמעות רבה במיוחד; לרבות מבחינת נפגעי העבירה הזוכים על ידי כך להכרה חברתית בפגיעה בהן, ומבחינת סיכויי שיקומו של הנאשם.

75. לאור המקובץ, אציע לחברי לגזור על הנאשם, בגין כלל האישומים, 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצוי לנפגעות.

76. הייתי מגיע לאותה תוצאה גם לו נדרשתי לקביעת עונשים נפרדים בגין כל אחד מן האירועים, ולאחר מכן לקביעת מידת החפיפה בין העונשים הללו או הצטברותם, בהתאם לחלופה האמורה בסעיף 40(ב) בחוק העונשין.

פיצוי לנפגעות

77. הפיצוי לנפגעת העבירה צריך להיגזר מן הנזק שנגרם לה, כעולה מן התסקיר [בסוגיה זו דנתי בגזר-דין ב-תפ"ח (ב"ש) 21274-12-15 מדינת ישראל נ' יוסף אל-מראווין (27.9.16)], פסקאות 21-35, ולא אחזור כאן על הדברים. חברי, שחלקו עליי, לא הסתייגו מן העקרונות שלובנו שם. בערעור [ע"פ 8630/16 יוסף אל-מראווין נ' מדינת ישראל (28.6.2017)] הופחת הפיצוי, בהתחשב במדיניות הפיצוי הנהוגה, מבלי להסתייג מאותם עקרונות.

78. לאור העקרונות האמורים; בשים לב לנזק שנגרם למתלוננות כמפורט בתסקיר נפגעות העבירה; ובהתחשב בסכומים שנפסקו במקרים דומים [כגון ב-ע"פ 5808/14 וב-ע"פ 9816/09] - אציע לחברי להשית על הנאשם פיצוי לכל אחת מן המתלוננות בסך ₪ 50,000.

79. הסכומים שישולמו עבור הקטניות יופקדו עבורן בחשבון נאמנות שינוהל על ידי הוריהן עד הגיען לבגירות. השקעת הסכומים, והשימוש שייעשה בהם לצרכיהן, יהיו לפי הוראותיו של בית המשפט המוסמך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 7000-15 מדינת ישראל נ' נפטלוביץ (עצור)

עבירות על פי פקודת התעבורה

80. בנוסף לעונשים שהובאו לעיל, ומשלא מצאתי ואף לא נטען לקיומן של נסיבות מיוחדות להפחתת העונש, הרשעתי את הנאשם בעבירות על פי פקודת התעבורה מחייבת שלילת רישונו לתקופה מזערית של 3 שנים [סעיף 36(ב) (ג) וסעיף 44 בפקודת התעבורה].

81. אציע לחברי, בשים לב לעונשים בגין עבירות-המין, שלא להוסיף ולגזור על הנאשם עונשים נוספים בגין עבירות התעבורה; בבחינת "קים ליה בדרבא מיניה" (העונש בגין העבירה הפחות-חמורה נבלע בעונש בגין העבירה החמורה יותר). כמו כן, אציע להסתפק בתקופות שלילה חופפות בגין שתי עבירות התעבורה.

העונש - סיכום

82. לאור המקובץ, ומשחברי מסכימים לדעתי, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו (18.7.2015);

ב. שנה וחצי מאסר על תנאי, אם יעבור הנאשם תוך 3 שנים משחרורו עבירת מין מסוג פשע;

ג. פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 3 שנים מיום שחרורו והפקדת הרישיון (לפי המאוחר).

ד. בנוסף לאמור, הנאשם יפצה כל אחת מן המתלוננות בסך ₪ 50,000.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

שופט,

שופט, שלמה פרידלינדר

סגן נשיאה נתן זלוציבור

2. באותו הלילה, בעת שהמתלוננת 2 ישנה עם הוריה במיטתם, העיר אותה הנאשם ונשא אותה על ידיו למיטה בחדרה של המתלוננת 1. שם הוריד את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת 2, נגע באיבר מינה וחשף.
7. המתלוננת 1 סובלת בעקבות הפגיעה מתסמינים בטר חובלניים (פוסט טראומטיים) אשר השפיעו על מבנה אישיותה וגרמו לפגיעה רוחבית בכל תחומי חייה; בתחום החברתי לימודי וכן בתחום הרגשי התנהגותי. החובלה (טראומה) אותה חווה המתלוננת 1 נובעת משילוב של הפגיעה בה, העובדה כי הייתה עדה לפגיעה באחותה והאופן בו היא רואה את תפקודה בזמן אמת. אף השתתפותה בהליך הפלילי גבתה ממנה מחיר כבד.
8. נקודת האור היא השתלבותה בהליך הטיפול ושיתוף הפעולה מצידה, אולם בפניה עוד דרך ארוכה.
9. המתלוננת 2 סובלת אף היא מתסמינים בטר חובלניים, המשפיעים עליה בעיקר בתחום הרגשי- התנהגותי, וניכר כי היא נמצאת במצוקה רגשית גבוהה. קיים חשש כי בשל גילה הצעיר תשפיע הפגיעה על עיצוב אישיותה ומהלך תפקודה בהמשך חייה. שירות המבחן ממליץ להשיבה לטיפול מקצועי.

בפניה את איבר מינו. לאחר מכן הפך אותה על בטנה, חיכך את איבר מינו בישבנה, נגע בישבנה וגרם לה לגעת עם ידה באיבר מינו.